

อิมามสีมัชฮับกับอะกิดะฮ์ด้าน อัสม่าอ์วัตศิฟาท

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด อับดุลเราะห์มาน อัล-คุมัยยิส

แปลโดย : อับดุลอาซีซ สุนธาร์ภักษ์

ตรวจทานโดย : อุษมาน อิดรียัส

2014 - 1435

IslamHouse.com

اعتقاد الأئمة الأربعة في الأسماء والصفات

« باللغة التايلاندية »

د. محمد بن عبد الرحمن الخميس

ترجمة: عبدالعزيز عبدالقادر

مراجعة: عثمان إدريس

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

อิมามสี่หมัซฮับกับอะกิดะฮ์ด้านอัสมَاء์วัศฟีฟาต

คำนำผู้แปล

الحمد لله والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

มวลดการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮฺ
สุบะหะนาะฮฺวะตะอะลา ขอบำสตุดีและความสันติจาก
พระองค์อัลลอฮฺจึงมีแต่ศาสนทูตมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ
วะสัลลิม ศาสนทูตท่านสุดท้าย ผู้เป็นแบบอย่างที่ดีเลิศและเป็น
เมตตาแก่โลกทั้งผอง และความสันติจึงมีแด่วงศ์วานญาติของ
ท่าน ตลอดจนสาวกของท่านและผู้ปฏิบัติตามทั้งหลาย

การศรัทธาใน อัล-อัสมَاء์ วัศ-ฟีฟาตเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง
และเป็นสิ่งที่ป่าวต้องศึกษาและศรัทธาอย่างถูกต้องเพื่อเป็นการ
ทำความรู้จักพระเจ้าของเขา และให้เอกภาพต่อพระองค์อย่าง
บริสุทธิ์

พระองค์อัลลอฮ์ดำรัสว่า:

﴿ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٩﴾ [الاعراف: 179]

ความว่า: ((และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันวิจิตร
ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้น
เถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉในบรรดาพระนาม
ของพระองค์เถิด พวกเขานั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวก
เขากระทำ)) (สูเราะฮ์ อัล-อะอฺรอฟ อายะฮ์ที่ 179)

และดำรัสว่า

﴿ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾ [النحل: 60]

ความว่า: ((และสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีคุณลักษณะอันสูงส่ง
และพระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ))
(สูเราะฮ์ อัน-นะหฺลุ อายะฮ์ที่ 60)

เราจะพบว่าอายะฮ์แรกยืนยันการมีพระนามอันวิจิตร
ของพระองค์อัลลอฮ์ และส่วนอายะฮ์ที่สองยืนยันว่าพระองค์
ทรงมีคุณลักษณะที่สูงส่ง.

ดังนั้น เราจะต้องเชื่อและศรัทธาต่อพระนามและ
คุณลักษณะของพระองค์โดยปราศจากการเปรียบเทียบกับมัด
ลูกทั้งหลาย

พระองค์ดำรัสว่า:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾﴾ [الشورى: ١١]

ความว่า: ((ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์นั้นทรง
ไต่ยินและทรงเห็น)) (สุเราะฮ์ อัจซ-ซุรอ อายะฮ์ที่ 11)

**การศรัทธาต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์
อัลลอฮ์ จะต้องอยู่บนกฎและพื้นฐานต่อไปนี้**

1. ต้องยืนยันพระนามและคุณลักษณะของพระองค์
โดยปราศจากการ ตะหฺรีฟ (บิดเบือน) ตะอูวีล (เบี่ยงเบน
ความหมายออกจากความหมายที่ถูกต้อง) การตะอูฎีล
(ปฏิเสธ) ตัจบีฮ์ (เปรียบเทียบกับมัดลูก) และตักยีฟ (ให้วิธีการ)

2. จำเป็นจะต้องคงความหมายเดิมของ พระนาม หรือ
คุณลักษณะที่ปรากฏในตัวบทหลักฐานจากอัล-กูรออัน และอัล-
สุนนะหฺไว้ โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลง

3. พระนามของพระองค์ทั้งหมดนั้นวิจิตรและสวยงาม เป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบที่สุดโดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และเช่นกันคุณลักษณะต่างๆของพระองค์นั้นสูงส่ง เป็นสิ่งที่สมบูรณ์ และปราศจากข้อบกพร่องทั้งหลาย

4. พระนามของพระองค์ไม่มีจำนวนจำกัด

5. พระนามและคุณลักษณะของพระองค์เป็นสิ่งเตาภิพิยะสุ คือขึ้นอยู่กับตัวบทหลักฐานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้สติปัญญาในการยืนยันสิ่งดังกล่าว

6. การยืนยันในพระนามและคุณลักษณะใดๆก็ เหมือนกับการยืนยันในพระนามและคุณลักษณะอื่นๆที่ถูกระบุ มา เช่น การยืนยันว่าพระองค์ทรงได้ยิน โดยการได้ยินของพระองค์นั้นสมบูรณ์ที่สุดและแตกต่างจากของมัลลुक โดยทำการยืนยันพระนามและคุณลักษณะอื่นๆเหมือนกับ ศิพะสุการ ได้ยินข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะ: พระหัตถ์ พระเนตร พระพักตร์ พระบาท การอัสติวาอู การนุชูล การเห็น การรอบรู้ การมีชีวิต เป็นต้น

7. หลักวิธีการในการยืนยันคุณลักษณะของพระองค์ อัลลอฮูเหมือนกับการยืนยันในพระนามของพระองค์

8. คุณลักษณะของพระองค์แบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ 1) ฆุญตียะฮุ หมายถึงคุณลักษณะที่พระองค์ยืนยันให้แก่พระองค์เอง เช่น: การมีชีวิต การรอบรู้ การมีพละนุกภาพ ฯลฯ 2) สัลบียะฮุ หมายถึงคุณลักษณะที่พระองค์ปฏิเสธออกจากตัวพระองค์ เช่น: การอธรรม ความตาย ความอ่อนแอ ฯลฯ พร้อมทั้งจำเป็นที่จะต้องยืนยันคุณลักษณะที่สมบูรณ์ตรงข้ามกับสิ่งดังกล่าวด้วย

9. คุณลักษณะ ฆุญตียะฮุ แบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ : 1.ชาติยะฮุ คือคุณลักษณะด้านตัวตนที่ยังคงดำรงอยู่กับพระองค์ตลอดเวลา เช่น การได้ยิน การเห็น ฯลฯ 2. พิอูลียะฮุ คือ คุณลักษณะด้านการกระทำที่ขึ้นกับพระประสงค์ของพระองค์ เช่น การสร้าง การเสด็จลงมา การอยู่เหนือออะรัช ฯลฯ

หนังสือเล่มเล็กๆนี้เป็นส่วนหนึ่งที่คัดลอกมาจากหนังสือ อิดติกอต อะอิมมะฮุ อัล-อรับะอะฮุ อะบีหะนีฟะฮุ วะมาลิก วะอัช-ซาฟีอีย์ วะอะหมัด เรียบเรียงโดยเชค มุหัมมัด บิน อับดุลเราะหฺมาน อัล-คุมัยยิส อาจารย์ภาควิชาอะกีดะฮุ มหาวิทยาลัย อิหม่าม มุหัมมัด บินสุอูด อัล-อิสลามียะฮุ

กรุงรียาฏ ซาอูดิอาระเบีย เป็นหนังสือที่รวบรวมคำกล่าว
บางส่วนที่รายงานจากอิหม่ามผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสิ้น ได้แก่:

1. อิหม่าม อะบฺฮะนีฟะฮฺ นูอฺมาน บิน ซาบิต เกิดปี
ที่ 80 เสียชีวิตปีที่ 150 ฮิจญฺเราะฮ์ศักราช เจ้าของมัชฮับ
หะนาฟีฮ์

2. อิหม่าม มาลิก บิน อะนัส บิน อามิร
อัลอัศบะฮียฺ อิหม่ามดาร์ลุฮิจญฺเราะฮ์ เกิดปีที่ 93
เสียชีวิตปีที่ 179 ฮิจญฺเราะฮ์ศักราช เจ้าของมัชฮับ มาลิกีย์

3. อิหม่าม มุฮัมมัด บิน อิดริส อัช-ซาฟิฮียฺ อัลกุ
เราะฮียฺ เกิดปีที่ 150 เสียชีวิตปีที่ 204 ฮิจญฺเราะฮ์ศักราช
เจ้าของมัชฮับ ซาฟิฮียฺ

4. อิหม่าม อะบฺอับดิลลาฮฺ อะหฺมัด บิน มุฮัมมัด
บิน หัมบัล อัช-ชัฮบานียฺ อิหม่ามอะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัล-ญะ
มาอะฮฺ เกิดปีที่ 164 เสียชีวิตปีที่ 241 ฮิจญฺเราะฮ์ศักราช
เจ้าของมัชฮับ หัมบะลียฺ

และหนังสือเล่มนี้จะเป็นการชี้แจงถึงหลักอะกีดะฮ์ของ
อิหม่ามทั้งสี่ท่านว่าเป็น อะกีดะฮ์ อัล-สะลัฟ อัล-ศอลิหฺ ใน
ประเด็นอัล-อัศมาอ์ วัศ-ศิฟาต เป็นการยืนยันพระนามและ
คุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮฺ โดยปราศจากการเปรียบเทียบ

กับมัลลิก การตีความ เบี่ยงเบียนความหมาย และปฏิเสธ
คุณลักษณะตามความเชื่อของกลุ่มหลงผิดต่างๆที่แอบอ้างว่า
แนวทางของพวกเขาเป็นแนวทางของอิหม่ามทั้งสี่ทั้งในประเด็น
อะกีดะฮ์และนิติศาสตร์อัล-อิสลาม เช่นพวกอะซาอิเราะฮ์ พวก
มาตุรีกียะฮ์ พวกศุฟีย์ และพวกนักวิพากษ์วิทยาทั้งหลาย ที่
ปรากฏพบเห็นในสังคมของเรา.

ขอพระองค์อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้พวกเราอยู่บน
แนวทางที่ถูกต้องตามแนวทางของอิหม่ามทั้งสี่ และโปรดทำให้
หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์แก่พี่น้องผู้ศรัทธาทั้งหลาย

وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ وأصحابہ
ومن تبعہم بإحسان إلى يوم الدين

อับดุลอะซีซ สุนธาร์กษ

15/04/1435

อัล-มะดีนะฮ์ อัล-มุเนาวะเราะฮ์

หลักศรัทธาของอิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ ในประเด็น พระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺตะอาลา

①. قال الإمام أبو حنيفة رحمه الله: لا يوصف الله تعالى بصفات المخلوقين وغبه ورضاه صفتان من صفاته بلا كيف وهو قول أهل السنة والجماعة وهو يغضب ويرضى ولا يقال: غضبه عقوبته ورضاه ثوابه. ونصفه كما وصف نفسه أحد صمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً أحد حتى قادر سميع بصير عالم يد الله فوق أيديهم ليست كأيدى خلقه ووجهه ليس كوجوه خلقه. (الفقه الأيسر ص ٥٦).

1. ท่านอิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่า: พระองค์อัลลอฮฺจะไม่ถูกพรรณนาด้วยคุณลักษณะของสิ่งถูกสร้าง การโกรธและการพอพระทัยของพระองค์ คือสองคุณลักษณะจากคุณลักษณะต่างๆของพระองค์โดยไม่มีการพรรณนาว่ามีลักษณะเช่นใด และนี่คือทัศนะของชาวอะฮ์ลิซสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ พระองค์อัลลอฮฺจะทรงโกรธและทรงพอพระทัย และจะไม่จำเป็นต้องตีความว่า การโกรธของพระองค์หมายถึง การลงโทษของพระองค์ และการพอพระทัยของพระองค์หมายถึง การตอบแทนของพระองค์ และเราจะพรรณนาคุณลักษณะของพระองค์เหมือนดั่งที่พระองค์

ได้ทรงพรรณนาคุณลักษณะของพระองค์เอง พระองค์คือผู้ทรงเอกะ ทรงเป็นที่พึ่ง ไม่ทรงให้กำเนิดและไม่ทรงถูกให้กำเนิด และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ พระผู้ทรงมีชีวิต ทรงมีพละานุภาพ ทรงได้ยิน ทรงเห็น และทรงรอบรู้ พระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือมือของพวกเขา และไม่เหมือนกับมือของสิ่งถูกสร้าง และพระพักตร์ของพระองค์ก็ไม่เหมือนกับใบหน้าของสิ่งถูกสร้างแต่อย่างใด (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อับศ็อฎฺ หน้าที่ 56)

۲. قال : وله يد ووجه ونفس كما ذكره الله تعالى في القرآن فما ذكره الله تعالى في القرآن من ذكر الوجه واليد والنفس فهو له صفات بلا كيف ولا يقال: إن يده قدرته أو نعمته لأن فيه إبطال الصفة وهو قول أهل القدر والاعتزال... (الفقه الأكبر ص ۳۰۲)

2. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กกล่าวว่า: พระองค์อัลลอฮฺ ทรงมี พระหัตถ์ พระพักตร์ และตัวตน ดังเช่นที่พระองค์ได้ทรงกล่าวไว้ในอัล-กุรอ่าน ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอัล-กุรอ่าน ไม่ว่าจะพระพักตร์ พระหัตถ์ และตัวตน นั่นคือคุณลักษณะของพระองค์โดยไม่มี การพรรณนาว่าคุณลักษณะของพระองค์

เป็นเช่นใด และจะไม่สามารถกล่าวได้ว่า พระหัตถ์ของพระองค์หมายถึงพลาญภาพ หรือ ความโปรดปรานของพระองค์ เพราะการให้ความหมายดังกล่าวเป็นการยกเลิกคุณลักษณะที่แท้จริงของพระองค์ ซึ่งเป็นทัศนะของพวกเขา เกาะดะรียะฮฺและมูอตะซีละฮฺ (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบร หน้าที่ 302)

۳. قال الإمام أبو حنيفة: لا ينبغي لأحد أن ينطق في ذات الله بشيء بل يصفه بما وصف به نفسه ولا يقول فيه برأيه شيئاً تبارك الله تعالى رب العالمين. (شرح العقيدة الطحاوية ج ۲ ص ۲۷؛ تحقيق د. التركي وجلاء العينين ص ۳۶۸)

3. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: ไม่เป็นการสมควรแก่ผู้ใดที่จะใช้สิ่งใดพรรณนาถึงชาติของอัลลอฮฺ แต่ทว่าเขาด້องพรรณนาคุณลักษณะของพระองค์ด้วยสิ่งทีพระองค์ใช้พรรณนาคุณลักษณะของตัวพระองค์ และไม่อนุญาตให้ใช้สติปัญญาพรรณนาคุณลักษณะใด ๆ ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงจำเริญ ผู้อภิบาลแห่งโลกทั้งผอง (หนังสือ ซัรห์ อัล-อะกีดะฮฺ อัล-ฎะฮะวียะฮฺ เล่ม

2 หน้า ที่ 427 ฉบับตรวจสอบโดย ดร.อัส-ตุรกี๊ยะ และหนังสือ ญะลาอู อัล-อัยนัยน์ หน้า ที่ 368)

๔. سئل الإمام أبو حنيفة عن النزول الإلهي فقال: ينزل بلا كيف. (عقيدة السلف أصحاب الحديث ص ٢٤ : الأسماء والصفات للبيهقي ص ٥٦ شرح الطحاوية ص ٢٤٥ شرح الفقه الأكبر للقارى ص ٦٠)

4. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ ถูกถามถึงประเด็น การนุซูล (เสด็จลงมา) ของพระองค์อัลลอฮฺ ท่านตอบว่า: “พระองค์ทรงเสด็จลงมาโดยไม่สามารถพรรณนาได้ว่าเป็น **เช่นใด**” (หนังสือ อะกีดะฮฺ อัล-สะลัฟ วัอะคฺฮาบุลหะดีษ หน้า ที่ 42 หนังสือ อัล-อัสมาอ์ วัศ-ศิฟาต ของอิหม่าม อัล-บัยฮะกี๊ยะ หน้า ที่ 456 หนังสือ ซัรหฺ อัล-อะกีดะฮฺ อัล-ญะฮะฮาเวียฮฺ หน้า ที่ 245 หนังสือ ซัรหฺ อัล-ฟิคุฮฺ อัล-อักบาร ของ อัล-กอริ๊ยะ หน้า ที่ 60)

๕. وقال الإمام أبو حنيفة : والله تعالى يدعى من أعلى لا من أسفل لأن الأسفل ليس من وصف الربوبية والألوهية في شيء. (الفقه الأبسط ص ٥١).

5. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่า: “พระองค์อัลลอฮฺ ตะอาลา จะถูกร้องขอจากทิศเบื้องบน มิใช่จากเบื้องล่าง เพราะเบื้องล่างไม่ใช่คุณลักษณะของ

ความเป็นผู้อภิบาลและเป็นพระเจ้าแต่อย่างใด” (หนังสือ
อัล-ฟิกฮ์ อัล-อักบ์ร หน้าที่ 51)

٦. وقال : ولا يشبه شيئاً من الاشياء من خلقه ولا يشبهه شيء من خلقه

لم يزل ولا يزال بأسمائه وصفاته (الفقه الأكبر ص ٣٠١)

6. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า:
“พระองค์ทรงไม่คล้ายสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างของพระองค์
และไม่มีสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างคล้ายพระองค์ พระองค์
ยังคงดำรงซึ่งพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ สืบไป”
(หนังสือ อัล-ฟิกฮ์ อัล-อักบ์ร หน้าที่ 301)

٧. وقال : وصفاته بخلاف صفات المخلوقين يعلم لا كعلمنا ويقدر لا

كقدرتنا ويرى لا كرؤيتنا ويسمع لا كسمعنا ويتكلم لا ككلامنا. (الفقه

الأكبر ص ٣٠٢)

7. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า:
“คุณลักษณะต่าง ๆ ของพระองค์จะแตกต่างจาก
คุณลักษณะของสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย พระองค์ทรงรอบรู้
แต่ไม่เหมือนกับการรอบรู้ของเรา ทรงพละทานุภาพ แต่ไม่
เหมือนกับความสามารถของเรา ทรงเห็น แต่ไม่

เหมือนกับการเห็นของเรา ทรงได้ยินแต่ไม่เหมือนกับการ
ได้ยินของเรา และทรงดำรัสแต่ไม่เหมือนกับการพูดของ
เรา” (หนังสือ อัล-ฟิถฺ อัล-อัลอักบร หน้า 302)

۸. وقال : لا يوصف الله تعالى بصفات المخلوقين. (الفقه الأبسط ص ۵۶)

8. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “ไม่
อนุญาตให้พรรณนาคุณลักษณะของอัลลอฮฺคุณลักษณะ
ต่างๆของสิ่งถูกสร้าง” (หนังสือ อัล-ฟิถฺ อัล-อัลอักบร หน้า 56)

۹. وقال : من وصف الله بمعنى من معاني البشر فقد كفر. (العقيدة

الطحاوية بتعليق الألبانى ص ۲۵)

9. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “ผู้ใด
พรรณนาคุณลักษณะของอัลลอฮฺด้วยคุณลักษณะใด
คุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์ แท้จริงเขาได้ปฏิเสธศรัทธา
แล้ว” (อัล-อะกีดะฮฺ อัล-ญะฮะฮฺ วะฮฺ อัล-อิบะฮฺ ฉบับอธิบายโดย อัล-อัล
บานีย์ หน้า 25)

۱۰. وقال : وصفاته الذاتية والفعلية أما الذاتية فالحياء والقدرة والعلم
والكلام والسمع والبصر والإرادة وأما الفعلية فالتخليق والترزيق والإنشاء

والإبداع والصنع وغير ذلك من صفات الفعل لم يزل ولا يزال بأسمائه وصفاته. (الفقه الأكبر ص ٣١٠)

10. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “คุณลักษณะของอัลลอฮฺประกอบด้วยคุณลักษณะด้านตัวตน (ศิฟาตซาตียะฮฺ) และด้านการกระทำ (ศิฟาตฟิอฺลียะฮฺ), คุณลักษณะด้านตัวตนได้แก่ การมีชีวิต ความสามารถ การรอบรู้ การพูด การได้ยิน การเห็น และการต้องการ ส่วนคุณลักษณะด้านการกระทำ เช่น การสร้าง การประทานริชกีเย์ การประดิษฐ์ การสร้างสรรค์ การผลิต และคุณลักษณะด้านการกระทำอื่น ๆ พระองค์ยังคงดำรงซึ่งพระนามและคุณลักษณะต่าง ๆ สืบไป” (หนังสือ อัล-ฟิถฺ อัล-อักบรฺ หน้าที่ 310)

١١. وقال : ولم يزل فاعلا بفعله والفعل صفة في الأزل والفاعل هو الله تعالى والفعل صفة في الأزل والمفعول مخلوق وفعل الله تعالى غير مخلوق. (الفقه الأكبر ص ٣٠١)

11. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “พระองค์ยังคงเป็นผู้กระทำด้วยการกระทำของพระองค์ และการกระทำนั้นคือคุณลักษณะดั้งเดิม ส่วนผู้กระทำ

คืออัลลอฮฺ และการกระทำคือคุณลักษณะดั้งเดิม และสิ่งที่
ถูกกระทำคือมัจลุค และการกระทำของอัลลอฮฺตะอาลา
มิใช่มัจลุค” (หนังสือ อัล-ฟิกฮ อัล-อักษัร หน้า 301)

١٢. وقال : من قال لا أعرف ربى فى السماء أم فى الأرض فقد كفر وكذا من قال
إنه على العرش ولا أدرى العرش أفى السماء أم فى الأرض. (الفقه الأيسر ص٤٦ مجموع
الفتاوى ص٤٨/٥ واجتماع الحيوش الإسلامية ص ١٣٩ والعلو للذهبي ص ١٠١-١٠٢ وابن قدامة
فى العلو ص ١١٦ وفى شرح الطحاوية لابن أبى العز ص ٣٠١)

12. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่: “ผู้ใด
กล่าวว่า ฉันไม่รู้ว่พระเจ้าของฉันอยู่เหนือฟากฟ้าหรือบน
ดิน แท้จริงเขาได้ปฏิเสธแล้ว เช่นกัน ผู้ใดกล่าวว่า
พระองค์อยู่เหนืออะรัชแต่ฉันไม่รู้ว่อะรัชนั้นอยู่บนฟ้า
หรือบนดิน (เขาได้ปฏิเสธแล้วเช่นกัน)” (หนังสือ อัล-ฟิกฮ
อัล-อัศศ็อยน์ หน้า 46 , มัจมูอุลฟะตาวา เล่ม 5 หน้า 48 , อิจ
มาอูลุฎ อัล-อิสลามมียะฮฺ หน้า 139 , อัลอูลูวฺ ของอัชชะฮะบียฺ
หน้า 101-102 , อัลอูลูวฺของอิบนิกุตามะฮฺ หน้า 116 , ชัรห์ อัล-
อะกัฎะฮฺ อัลญะฮะฮฺของ อิบนุอบิลอิษ หน้า 301)

۱۳. وقال للمرأة التي سألته: أين إلهك الذي تعبدہ قال : إن الله سبحانه وتعالى في السماء دون الأرض فقال له رجل : أ رأيت قول الله تعالى : ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ [الحديد: ٤] قال : هو كما تكتب للرجل إلى معك وأنت غائب عنه. (الأسماء والصفات ص ٤٢٩)

13. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮ์อัลลอฮฺ กล่าวแก่สตรีนางหนึ่งทีถามท่านว่า: “พระเจ้าของท่านผู้ที่ท่านบูชาอยู่ไหน?” ท่านตอบว่า: “แท้จริงพระองค์อัลลอฮฺทรงอยู่เหนือชั้นฟ้ามิใช่บนแผ่นดิน” ก็มีชายคนหนึ่งพูดขึ้น : “ท่านไม่เห็นดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า: ((และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้าไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม)) กระจันหรือ?” ท่านจึงตอบว่า: “มันก็เหมือนกับที่ท่านเขียนถึงคน ๆ หนึ่งว่าแท้จริงฉันอยู่กับเจ้า ในขณะที่ท่านไม่ได้อยู่ต่อหน้าผู้ นั้น” (หนังสือ อัล-อัสมาอ์ วัศ-ศิฟาต หน้าที 429)

۱۴. وقال : يد الله فوق أيديهم ليست كأیدی خلقه. (الفقه الأبسط ص ٥٦)

14. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮ์อัลลอฮฺ กล่าวว่า: “พระหัตถ์ของอัลลอฮฺ อยู่เหนือมือของพวกเขา และพระหัตถ์ของพระองค์ไม่เหมือนกับบรรดามือของสิ่งถูกสร้างของพระองค์” (หนังสือ อัล-ฟิเกฮฺ อัล-อับศิอฎุ หน้าที 56)

๑๕. وقال: ومتكلما بكلامه والكلام صفة في الأزل. (الفقه الأكبر ص ๓๐๑)
15. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “และพระองค์เป็นผู้ดำรัสด้วยดำรัสของพระองค์ และการดำรัสนั้น เป็นคุณลักษณะแต่ดั้งเดิม” (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบรฺ หน้าที 301)

๑๖. وقال: ويتكلم لا ككلامنا. (الفقه الأكبر ص ๓๐๒)
16. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “และพระองค์ทรงดำรัสทีไม่เหมือนกับารพูดของพวกเรา” (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบรฺ หน้าที 302)

๑๗. وقال: وسمع موسى عليه السلام كلام الله تعالى كما قال الله تعالى :
﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء : 164] (الفقه الأكبر ص ๓๐๒)
17. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า: “และมุซา อะลัยฮิสลาม ได้ยินคำดำรัสของอัลลอฮฺ ดังทีพระองค์ได้ดำรัสว่่า: ((และอัลลอฮฺได้ทรงดำรัสกัับมุซาจริง ๆ))” (สุเราะฮฺ อัน-นิสาฮฺ อายะฮฺที 164) (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบรฺ หน้าที 302)

١٨. وقال : والقرآن كلام الله في المصاحف مكتوب وفي القلوب محفوظ
وعلى الألسن مقروء وعلى النبي صلى الله عليه وسلم أنزل. (الفقه الأكبر
ص ٣٠١)

18. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า:
“และอัลกุรอ่านคือตำร้ศของพระองค์อัลลอฮฺ ทั้งที่ถูกร
บันทึกรไว้ในคัมภีร์ ถูกจดจำไว้ในจิตใจ ถูกอ่านบนปลาย
ลิ้น และถูกประทานแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด คีอิลลัลลอฮฺอะ
ลยฮิวะสัลลัม” (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบร หน้าที 301)

١٩. وقال : والقرآن غير مخلوق. (الفقه الأكبر ص ٣٠١)

19. อิหม่ามอะบูหะนีฟะฮฺ เราะหิมะฮัลลอฮฺ กล่าวว่่า:
“และอัลกุรอ่านไม่ใช่ม้คถูก” (หนังสือ อัล-ฟิกฮฺ อัล-อักบร
หน้าที 301)

อะกีตะฮฺอิหม่ามมาลิก บิน อะนัส เราะหิมะฮฺอัลลอฮฺ ใน ประเด็นพระนามและคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮฺตะ อาลา

๑. وأخرج الدارقطني عن الوليد بن مسلم قال: سألت مالكا والثوري والأوزاعي والليث بن سعد عن الأخبار في الصفات فقالوا أمروها كما جاءت. (أخرجه الدارقطني في الصفات ص ٧٥ والآجری في الشريعة ص ٣١٤ والبيهقي في الاعتقاد ص ١١٨ وابن عبد البر في التمهيد ٧/١٤٩)

1. รายงานจากอิหม่ามอัด-ดาเราะะกฏนียฺ จากท่านวะลีดี บิน มุสลิม กล่าวว่า: “ฉันได้ถามอิหม่ามมาลิก ท่านอัชชะริยฺ ท่านเอาซาอีย์ และท่านลัยษฺ บิน ซะอูด ถึงหะดีษเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮฺ พวกเขาได้กล่าวว่า: “จงผ่านมันไปดังที่มีระบุไว้” (รายงานโดย อัด-ดาเราะะ กฏนียฺ ในหนังสือ อัศ-ศิฟَات หน้าที 75 ท่านอาญูรียฺในหนังสือ อัช-ชะรีอะฮฺ หน้า 314 ท่านบัยฮะกียฺ ในหนังสือ อัล-อิอฺติคอด หน้า 118 และท่านอิบนุ อับดิลบّر ในหนังสือ อัต-ตัมฮีด เล่ม 7 หน้าที 149)

๒. وقال ابن عبد البر: سئل مالك أيرى الله يوم القيامة فقال: نعم يقول الله عز وجل: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ [القيامة:

[๒๔-๒๓] وقال لقوم آخرين: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَمَّحُجُونَ ﴿١٥﴾﴾
(المطففين: 15) (الإنتقاء ص 36)

2. ท่านอินนู อับดิลบักกล่าวว่่า: ท่านอิหม่ามมาลิก เราะะหิมะฮ์ลลอสฺ ถูกถามว่่า: “พระองค์อัลลอสฺจะทรงถูกเห็นในวันกียามะฮ์หรือไม่?” ท่านตอบว่่า: “ใช่ พระองค์อัลลอสฺได้ทรงดำรัสว่่า: ((ในวันนั้นหลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน จ้องมองไปยังพระเจ้าของพวกเขา)) (สุเราะฮ์ฮุอัล-กียามะฮ์ อายะฮ์ที่ 22) และพระองค์จะดำรัสแก่กลุ่มอื่นว่่า: ((มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา)) (สุเราะฮ์ฮุ อัล-มูฏ็อฟฟีน อายะฮ์ที่ 15)” (หนังสืออัด-ตัมฮีด เล่ม 2 หน้าที 42)

3. وأورد القاضى عياض فى ترتيب المدارك عن ابن نافع وأشهب قالوا: وأحداهم يزيد على الآخر يا أبا عبد الله: ﴿وَجُوهٌ يَوْمِئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ ينظرون إلى الله قال: نعم بأعينهم هاتين فقلت له: فإن قومًا يقولون لا ينظر إلى الله إن ناظرة بمعنى منتظرة إلى الثواب قال: كذبوا بل ينظر إلى الله أما سمعت قول موسى عليه السلام: ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ [الاعراف: 162] أفترى موسى سأله ربه محالاً فقال الله: ﴿قَالَ لَنْ تَرَنِي﴾ [الاعراف: 162] أى فى الدنيا لأنها دار فناء ولا ينظر ما يبقى بما يفنى فإذا

صاروا إلى دار البقاء نظروا بما يبتغي إلى ما يبتغي وقال الله: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ

رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ [المطففين: ١٥] (ترتيب المدارك ٤٢/٢)

3. ท่านอัล-กอฎีย์ อียาฎ ได้ระบุในหนังสือ ตร์ตีบ อัล-มะดารีค รายงานจาก อิบนินาฟิอุ และ อัซฮับ ทั้งสองกล่าวว่า : “ไอ้อะบา अबดิลลาฮฺ (อิหม่ามมาลิก)” (ในวันนั้นหลาย ๆ โบหน้าจะเบิกบาน จ้องมองไปยังพระเจ้าของพวกเขา) (สุเราะฮฺอัล-กียามะฮฺ อายะฮฺที่ 22) “พวกเขาจะมองไปยังอัลลอฮฺหรือ?” ท่านตอบว่า: “ใช่ ด้วยกับสองตาของพวกเขา” ฉันทกล่าวว่า: “มีกลุ่มคนอ้างว่า: จะไม่ถูกมองไปยังอัลลอฮฺ แท้จริงคำว่า นาซีเราะฮฺ (มอง) หมายถึง รอคอยการตอบแทน” ท่านตอบว่า: “พวกเขาโกหก ทว่า จะมองไปยังอัลลอฮฺ ท่านไม่ได้ยินคำกล่าวของมุซา อะลัยฮิสลามดอกหรือ? ที่ว่า: ((ไอ้พระเจ้าของฉัน ได้โปรดปรากฏตัวเพื่อข้าพระเจ้าได้มองไปยังพระองค์)) (สุเราะฮฺอัล-อะฮฺรอฟ อายะฮฺที่ 143) ท่านคิดว่ามุซาขอจากพระเจ้าในสิ่งที่เป็นไม่ได้กระนั้นหรือ? พระองค์อัลลอฮฺจึงได้ดำรัสกลับว่า: ((เจ้าไม่มีทางเห็นข้าหรือ)) (สุเราะฮฺ อัล-อะฮฺรอฟ อายะฮฺที่ 143) หมายถึง ไม่มีทางเห็นในดุนยานี้ เพราะมันคือโลกที่จะต้องสูญสลาย เพราะสิ่งนิรันดร์จะไม่ถูกมอง

ด้วยกับสิ่งที่ต้องสูญสลาย และเมื่อพวกเขาได้เข้าไปอยู่ในโลกที่นิรันดร์แล้วไซ้ร พวกเขาก็จะมองไปยังสิ่งที่นิรันดร์ (อัลลอฮฺ) ด้วยกับสิ่งที่นิรันดร์เช่นกัน และพระองค์อัลลอฮฺ ได้ดำรัสว่า: ((มิใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกปิดกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา)) (สุเราะฮฺ อัล-มูฏ็อฟฟิฟีน อายะฮฺที่ 15)” (หนังสือตริตีบ อัล-มะดารีค เล่ม 2 หน้าที่ 42)

๔. أخرج أبو نعيم عن جعفر بن عبد الله قال : كنا عند مالك بن أنس فجاءه رجل فقال : يا أبا عبد الله ﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴾ [طه: 5] كيف استوى وقال : كيف منه غير معقول ، والاستواء منه غير مجهول ، والإيمان به واجب والسؤال عنه بدعة وأظنك صاحب بدعة وأمر به فأخرج. (حلية الأولياء ص 6/ 325-326 وأخرجه أيضاً الصابوني في عقيدة السلف أصحاب الحديث ص 17-18 من طريق جعفر بن عبد الله عن مالك وابن عبد البر في التمهيد 7/ 151 من طريق عبد الله بن نافع عن مالك والبيهقي في الأسماء والصفات ص 408 من طريق عبد الله بن وهب عن مالك قال الحافظ بن حجر في فتح الباری 13/ 406-407 إسناده جيد وصححه الذهبي في العلو ص 103)

4. ท่านอะบุนนะอีม ได้รายงาน จาก ญะฮุฟ็ร บิน อับดิลลาฮฺ กล่าวว่า : “ขณะที่พวกเราได้อยู่พร้อมกันกับ ท่านอิหม่ามมาลิก บิน อะนัศ เราะะหิมะฮ์อัลลอฮฺ ได้มีชายคน

หนึ่งมาและถามท่านอิหม่ามมาลิกว่า: “โอ้ท่านอะบาอับดิลลาฮฺ ((ผู้ทรงกรุณาปรานีนั้น ประทับอยู่เหนือ อะรัซ)) (ซูเราะฮฺ ตอฮา อายะฮฺที่ 5) แล้วพระองค์ ประทับอย่างไรกัน?” ท่านกล่าวตอบว่า : “วิธีการประทับของพระองค์ไม่สามารถจินตนาการได้ และการประทับเป็นที่รู้จัก การศรัทธาต่อมันเป็นเรื่องจำเป็น และการถามถึงมัน เป็นบิดอะฮฺ และฉันคิดว่า ท่านเป็นพวกบิดอะฮฺ” แล้วท่านก็สั่งให้นำตัวเขาออกไป” (หนังสือ ฮิลยะฮฺ อัลเอาเลียอาห์ เล่ม 6 หน้าที่ 325-326 รายงานโดยท่านอัศ-ศอบูนีย์เช่นกันในหนังสือ อะกิดะฮฺ อัล-สะลัฟ อัศฮาบูลหะดีษ หน้าที่ 17-18 โดยสายรายงานจาก ท่าน ญะอูฟิร บิน อับดิลลาฮฺ จากอิหม่ามมาลิก และท่านอิบนิ อับดิลบรัรรายงานในหนังสือ อัต-ตัมฮีด เล่ม 7 หน้าที่ 151 โดยสายรายงานจากท่านอับดิลลาฮฺ บิน นาฟิอฺ จากอิหม่ามมาลิก และท่านบัยฮะกีร์ระบุในหนังสือ อัล-อัสมอาห์ วัศ-ศิฟาต หน้าที่ 408 โดยสายรายงานจากท่าน อับดิลลาฮฺ บิน วะฮฺบฺ จากอิหม่ามมาลิก และ ท่านอิบนุหะญูร์ กล่าวในหนังสือ ฟัตฮุลบารีย์ เล่ม 13 หน้าที่ 406-407 ว่า สายรายงานดี และอัช-ชะฮะบีย์กล่าวในหนังสือ อัล-อุลูวฺ หน้า 103 ว่า รายงานถูกต้อง)

๕. وأخرج ابن عبد البر عن عبد الله بن نافع قال: كان مالك بن أنس يقول

من قال القرآن مخلوق يوجع ضرباً ويحبس حتى يتوب. (الإنتقاء ص ๓๕)

5. ท่านอิบนุอับดิลบَّر รายงานจากท่าน อับดิลลาฮฺ บิน นาฟิอฺ ท่านกล่าวว่า: “อิหม่ามมาลิกเคยกล่าวว่า: “ผู้ใดพูดว่า กุรอานเป็นม้คูลูก จำเป็นที่จะต้องทำโทษด้วยการโบยและกักขัง จนกว่าจะกลับตัว(เตาบัต)” (หนังสือ อัล-อินติกอธ์ หน้าที่ 35)

๖. وأخرج أبو داود عن عبد الله بن نافع قال: قال مالك: الله في السماء

وعلمه في كل مكان. (رواه أبو داود في مسائل الإمام أحمد ص ๒๖๓)

6. ท่านอะบูดาอูดรายงานจากท่านอับดิลลาฮฺ บิน นาฟิอฺ กล่าวว่า: อิหม่ามมาลิก กล่าวว่า : “พระองค์อัลลอฮฺทรงอยู่เหนือชั้นฟ้าและความรู้ของพระองค์อยู่ครอบคลุมทุกหนแห่ง” (รายงานโดยอะบูดาอูด ในหนังสือ มะสาอิด อิหม่ามอะหมัด หน้าที่ 263)

อะกีตะฮุฮิมาม มุฮัมมัด บิน อิดริส อัช-ชาฟีอีย์ ในประเด็น พระนาม และคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮฺตะอาลา

๑. وأورد ابن القيم في اجتماع الجيوش عن الشافعي أنه قال: القول في السنة التي أنا عليها ورأيت أصحابنا عليها أهل الحديث الذين رأيتهم وأخذت عنهم مثل سفيان ومالك وغيرهما الإقرار بشهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله وأن الله تعالى على عرشه في سمائه يقرب من خلقه كيف شاء وأن الله تعالى ينزل إلى سماء الدنيا كيف شاء. (اجتماع الجيوش الإسلامية ص ١٦٥ إثبات صفة العلو ص ١٢٤ وانظر مجموع الفتاوى ٤/ ١٨١-١٨٣ والعلو للذهبي ص ١٢٠)

1. ท่านอิบनुลก็อยยิม รายงานในหนังสือ อัจญ์ติมาฮฺ อัล-ญุซฮฺ อัล-อิสลามมียะฮฺ จากอิหม่าม อัช-ชาฟีอีย์ เราะหิมะฮฺอัลลอฮฺ ท่านกล่าวว่า: “คำกล่าวในสุนนะฮฺที่ฉันดำรงอยู่ และจากสหายของเราที่ดำรงอยู่ จากบรรดาชาวหะดีษที่ฉันได้เห็นพวกเขาและรับความรู้จากพวกเขา อาทิ ท่านสุฟยาน มาลิก และท่านอื่นๆ คือยอมรับด้วยชะฮาดะฮฺว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรกราบไหว้ เว้นแต่อัลลอฮฺ และมุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอยู่เหนืออะรัช บนชั้นฟ้า พระองค์จะทรงใกล้ชิดบ่าวของพระองค์ด้วยวิธีการที่พระองค์ทรงประสงค์

และอัลลอฮฺจะทรงลงสู่ฟากฟ้าดูนยาด้วยวิธีการที่พระองค์ทรงประสงค์” (หนังสือ อัจญ์ติมาอฺ อัล-ญุญุช อัล-อิสลามมียะฮฺ หน้าที่ 165 หนังสือ อิชบาต ศิฟะฮฺ อัล-อูลูวฺ หน้าที่ 124 หนังสือ มัจมูอฺ อัล-ฟิตวา เล่ม 4 หน้าที่ 181-183 และหนังสือ อัลอูลูวฺ ของ อัล-ชะฮะบียฺ หน้าที่ 120)

۲. وأخرج ابن عبد البر عن يونس بن عبد الأعلى قال : سمعت الشافعي يقول : إذا سمعت الرجل يقول الاسم غير المسمى أو الشيء غير الشيء فاشهد عليه بالزندقة. (الإنتقاء ص ۸۹)

2. ท่านอิบนุ อับดิลบັร รายงานจากท่านญุญุส บิน อับดิลอะอฺลา กล่าวว่า: “ฉันได้ยิน อัล-ซาฟิอียฺกล่าวว่า: “เมื่อท่านได้ยินบุคคลใดกล่าวว่า: “นามนั้นไม่ใช่ตัวตนของผู้ที่ถูกขนานนาม หรือสิ่งหนึ่งไม่ใช่ตัวตนของอีกสิ่งหนึ่ง” ก็จงตราหน้าเขาว่าเป็นพวก ซินติก (นอกกลุ่ม)” (หนังสือ อัล-อินติกอธฺ หน้าที่ 89)

۳. وقال الشافعي في كتابه الرسالة: والحمد لله ... الذي هو كما وصف به نفسه وفوق ما يصفه به خلقه. (الرسالة ص ۷)

3. ท่านอิหม่าม อัช-ชาฟีอีย์ เราะหิมะฮ์อัลลอฮฺ กล่าวไว้ในหนังสืออัร-ริสาละฮฺ ของท่านว่า: “มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์อัลลอฮฺ.... พระผู้ซึ่งมีคุณลักษณะดั่งที่พระองค์ได้บรรยายไว้กับตัวพระองค์เอง และมีคุณลักษณะเหนือการบรรยายของมนุษย์” (หนังสือ อัร-ริสาละฮฺ หน้า 7-8)

4. وأورد الذهبي في السير عن الشافعي أنه قال: «نثبت هذه الصفات التي جاء بها القرآن ووردت بها السنة ونفي التشبيه عنه كما نفى عن نفسه فقال: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشورى: ١١]. (السير ٢٠/٣٤١)

4. ท่านอัช-ชะฮะบีย์ระบุในหนังสือ สียร์อะลาม อันนุบะลาอ์ จากอิหม่ามอัช-ชาฟีอีย์ ท่านกล่าวว่า: “พวกเรายืนยันคุณลักษณะต่างๆเหล่านี้ของอัลลอฮฺ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ปรากฏในอัล-กุรอาน และอัซ-สุนนะฮฺ และพวกเราปฏิเสธการเปรียบเทียบพระองค์อัลลอฮฺกับสิ่งอื่น ดังเช่นที่พระองค์ได้ปฏิเสธด้วยตัวของพระองค์เอง พระองค์ได้ดำรัสว่า: ((และไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์))” (สุเราะฮฺ อัช-ชูรอ อายะฮฺที่ 11)” (หนังสือ สียร์ อะลาม อันนุบะลาอ์ เล่ม 20 หน้า 341)

๕. وأخرج ابن عبد البر عن الربيع بن سليمان قال: «سمعت الشافعي يقول في قول الله عز وجل ﴿ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ﴾ [المطففين: ١٥] أعلمنا بذلك أن ثم قومًا غير محجوبين ينظرون إليه لا يضامون في رؤيته. (الإنتقاء ص ٧٩)

5. ท่านอิบนุอับดิลบร รายงานจากท่าน อับ-รอฮิบ บิน สุลัยมาน กล่าวว่่า: “ฉันได้ยิน อัซ-ซาฟิอีย้อธิบาย ตำรัสของอัลลอฮฺที่ว่่า: ((มีใช่เช่นนั้น แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกปิดกั้นจากการมองเห็นพระเจ้าของพวกเขา)) (สุเราะฮฺ อัล-มุก์อ็อฟฟีฟีน อายะฮฺที่ 15) อายะฮฺนี้ได้แจ้งให้เราทราบว่่า ณ ตอนนั้นจะมีกลุ่มชนที่จะไม่ถูกปิดกั้น (จากการมองเห็นอัลลอฮฺ) พวกเขาจะมองเห็นพระองค์ โดยปราศจากการบดบัง” (หนังสือ อัล-อินติกอธ หน้าที่ 79)

๖. وأخرج ابن عبد البر عن الجارودي قال: ذكر عند الشافعي إبراهيم بن إسماعيل ابن عليّة فقال: أنا مخالف له في كل شيء وفي قول لا إله إلا الله لست أقول كما يقول أنا أقول: لا إله إلا الله الذي كتم موسى عليه السلام تكليمًا من وراء حجاب وذلك يقول لا إله إلا الله الذي خلق كلامًا أسمعته موسى من وراء حجاب. (الإنتقاء ص ٧٩ والقصة ذكرها الحافظ عن مناقب الشافعي للبيهقي اللسان ٣٥/١)

6. ท่านอิบนุอัब्ดุลบัร รายงานจากท่าน อัล-ญารูดียฺ กล่าวว่า: “อิบรอฮีม บิน อิสมาอีล บิน อุลัยยะฮฺ (หนึ่งในบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัล-กูรอ่านเป็นมคฺลุก) ถูกกล่าวขึ้นต่อหน้าอิหม่าม อัล-ซาฟิอียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ท่านจึงกล่าวว่า: “ฉันมีมีทศนะที่ขัดแย้งกับเขาในทุก ๆ ประเด็นและในประเด็น: “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คุณควรแก่การกราบไหว้เว้นแต่อัลลอฮฺ” และฉันจะไม่กล่าวอย่างที่เขากล่าว ฉันกล่าวว่า: “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คุณควรแก่การกราบไหว้เว้นแต่อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งได้ดำรัสกับมูซา อะลัยฮิสลาม อย่างแท้จริง จากเบื้องหลังม่าน แต่เขาคนนั้น (อิบรอฮีม บิน อิสมาอีล) ได้กล่าวว่า: “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คุณควรแก่การกราบไหว้เว้นแต่อัลลอฮฺ ผู้ซึ่งทรงสร้างคำดำรัสขึ้นและทำให้มูซา อะลัยฮิสลามได้ยินจากเบื้องหลังม่าน” (หนังสือ อัล-อินติกอธฺ หน้าที่ 79 และอัลหาฟิซอิบนุหะญูรฺได้อ้างอิงเรื่องราวดังกล่าวจากหนังสือ มะนากิบ อัล-ซาฟิอียฺ ของท่านบัยหะกีเย์ ในหนังสือ ลิสาน อัลมีซาน เล่ม 1 หน้าที่ 35)

۷. وأخرج اللالكائي عن الربيع بن سليمان قال الشافعي: من قال القرآن

مخلوق فهو كافر . (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ۱/ ۲۵۲)

7. ท่านอัล-ลาละกาอีย์รายงานจากท่าน อีร-รอบีอฺ บิน สุ
 ลัยมาน ท่านอินหม่าม อัซ-ซาฟีอีย์ เราะหิมะฮ์ลุลอฮฺ
 กล่าวว่า: “ผู้ใดที่อ้างว่าอัล-กุรอาน เป็นมัดลูก แนนอนเขา
 เป็นผู้ปฏิเสธ” (หนังสือ ซัรห์ อุลุลอิติกอด อะลิสสุนนะฮฺ วัล-
 ญะมาอะฮฺ เล่ม1 หน้า 252)

8. وأخرج البيهقي عن أبي محمد الزبيرى قال: قال رجل للشافعى أخبرنى
 عن القرآن خالق هو قال الشافعى: اللهم لا. قال: فمخلوق قال الشافعى:
 اللهم لا. قال: فغير مخلوق قال الشافعى: اللهم نعم. قال: فما الدليل على أنه
 غير مخلوق فرفع الشافعى رأسه وقال: تُقر بأن القرآن كلام الله قال: نعم.
 قال الشافعى: سبقت فى هذه الكلمة قال الله تعالى ذكره: ﴿وَأَنْ أَحَدٌ مِّنَ
 الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٦] ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ
 مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤]. قال الشافعى: فتقر بأن الله كان وكان
 كلامه أو كان الله ولم يكن كلامه فقال الرجل: بل كان الله وكان كلامه.
 قال: فتبسم الشافعى وقال: يا كوفيون إنكم لتأتونى بعظيم من القول إذا
 كنتم تقررون بأن الله كان قبل القبل وكان كلامه فمن أين لكم الكلام: إن
 الكلام الله أو سوى الله أو غير الله أو دون الله قال: فسكت الرجل
 وخرج. (مناقب الشافعى ص ١/٤٠٨.٤٠٧)

8. ท่านบัยฮะกีร์รายงานจาก ท่านอะบี มุฮัมมัด อัซ-ซุบัยดีย์ กล่าวว่า: “ชายคนหนึ่งได้กล่าวแก่อิหมาม อัซ-ซาฟีอีย์ เราะหิมะฮัลลอฮฺ ว่า: “โปรดบอกฉันด้วยเถิดว่าอัล-กูรอ่านคือผู้สร้างหรือ? ท่านอัซ-ซาฟีอีย์ตอบว่า: “โอ้อัลลอฮฺ ไม่ใช่” ชายคนนั้นถามต่ออีกว่า: “ถ้าอย่างนั้นก็เป็นที่ถูกสร้าง?” ท่านอัซ-ซาฟีอีย์ตอบว่า : “โอ้อัลลอฮฺ ไม่ใช่” แล้วชายคนนั้นก็ถามอีกว่า: “ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้าง?” ท่านอัซ-ซาฟีอีย์ตอบว่า : “โอ้อัลลอฮฺ ใช่” ชายคนนั้นก็ถามว่า: “แล้วอะไรคือหลักฐานที่บ่งบอกว่าอัล-กูรอ่าน ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้าง?” ท่านอัซ-ซาฟีอีย์ เราะหิมะฮัลลอฮฺ เงยหน้าขึ้นและกล่าวว่า: “ท่านยอมรับว่าอัล-กูรอ่านเป็นตำราสของอัลลอฮฺใช่ไหม?” เขาตอบว่า: “ใช่” ท่านอัซ-ซาฟีอีย์กล่าวว่า: “คำๆนี้มีปรากฏมาแล้วในตำราสของพระองค์ อัลลอฮฺที่ว่า: ((และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินตำราสของอัลลอฮฺ)) (สูเราะฮฺฮุ้ด-เตาบะฮฺ อายะฮฺที่6) และตำราสที่ว่า ((และอัลลอฮฺทรงตำราสกับมุซาจริง)) (สูเราะฮฺ อันนิสาฮฺ อายะฮฺที่164) ท่านอัซ-ซาฟีอีย์กล่าวว่า: “ดังนั้นคุณยอมรับใช่ไหมว่าอัลลอฮฺทรงมีและพร้อมทั้งตำราสของพระองค์? หรือพระองค์ทรงมีและก่อนที่จะมีตำราสของพระองค์?”

ชายคนนั้นพูดว่า: “หามิได้ อัลลอฮฺทรงมีพร้อมกับดาร์ส
ของพระองค์” ท่านอัช-ชาฟีอี้อิมยม์และกล่าวว่า: “โอ้
ชาวกฺุฬะฮฺทั้งหลาย พวกท่านนำคำกล่าวที่อันตรายยิ่งมา
หาฉัน ในเมื่อพวกท่านยอมรับว่า: “พระองค์อัลลอฮฺนั้น
ทรงมีก่อนสิ่งอื่นใดและการดาร์สก็มีมาพร้อมพระองค์
แล้วพวกท่านนำคำกล่าวเหล่านี้มาจากไหนว่า: คำดาร์ส
คืออัลลอฮฺ หรืออื่นจากอัลลอฮฺ หรือมิใช่อัลลอฮฺ หรือตำ
ต้อยกว่าอัลลอฮฺ” ชายคนนั้นนิ่งเงียบแล้วเดินออกไป”
(หนังสือ มะนากิบ อัช-ชาฟีอี๊ เล่ม1หน้าที่ 407-408)

۹. وفي جزء الاعتقاد المنسوب للشافعي من رواية أبي طالب العشاري ما
نصّه قال: وقد سُئل عن صفات الله عز وجل وما ينبغي أن يؤمن به فقال:
لله تبارك وتعالى أسماء وصفات جاء بها كتابه وأخبر بها نبيه صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أمته لا يسع أحدًا من خلق الله عز وجل قامت لديه الحجة إن
القرآن نزل به وصحيح عنده قول النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فيما روى
عنه العدل خلافه فإن خالف ذلك بعد ثبوت الحجة عليه فهو كافر بالله
عز وجل فأما قبل ثبوت الحجة عليه من جهة الخبر فمعدور بالجهل لأن
علم ذلك لا يدرك بالعقل ولا بالدراية والفكر.

ونحو ذلك إخبار الله عز وجل أنه سميع وأن له يدين بقوله عز وجل: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ [المائدة: ٦٤] وأن له يمينًا بقوله عز وجل: ﴿وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ [الزمر: ٦٦] وإن له وجهًا بقوله عز وجل: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ٨٨] وقوله ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ٢٧] وأن له قدمًا بقوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((حتى يضع الرب عز وجل فيها قدمه يعني جهنم)) لقوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: للذي قتل في سبيل الله عز وجل أنه: لقي الله عز وجل وهو يضحك إليه وأنه يهبط كل ليلة إلى السماء الدنيا يخبر رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بذلك وأنه ليس بأعور لقول النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إذ ذكر الدجال فقال: إنه أعور وإن ربكم ليس بأعور. وإن المؤمنين يرون ربهم عز وجل يوم القيامة بأبصارهم كما يرون القمر ليلة البدر وإن له أصبعًا بقوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ما من قلب إلا هو بين أصبعين من أصابع الرحمن عز وجل.

وإن هذه المعاني التي وصف الله عز وجل بها نفسه ووصفه بها رسوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لا يدرك حقه ذلك بالفكر والدراية ولا يكفر بجهلها أحد إلا بعد انتهاء الخبر إليه وإن كان الوارد بذلك خبرًا يقوم في الفهم مقام المشاهدة في السماع وجبت الدينونة على سامعه بحقيقته والشهادة عليه كما عاين وسمع من رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ولكن ثبت هذه الصفات ونفى التشبيه كما نفى ذلك عن نفسه تعالى ذكره فقال: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [الشورى: ١١].... آخر الاعتقاد.
 (قاله الذهبي في الميزان ص ٦٥٦/٥ وابن أبي يعلى في الطبقات ص ٣٨٢/٥ وابن القيم في اجتماع الحيوش ص ٧٩/٥ والذهبي نفسه في السير ٧٩/٥)

9. และส่วนหนึ่งจากความเชื่อที่มีการพาดพิงถึงอิหม่าม อัช-ชาฟีอีย์ เพราะหิมะฮ์ลลอฮ์ จากรายงานของท่านอะบีฏอลิบ อัลอิซารียฺ ท่านกล่าวว่า: “ท่านอิหม่าม อัช-ชาฟีอีย์ เพราะหิมะฮ์ลลอฮ์ ถูกถามถึงคุณลักษณะของพระองค์ อัลลลอฮ์ ผู้ทรงมีเกียรติและสูงส่ง และสิ่งที่สมควรต้องเชื่อ ท่านตอบว่า: “สำหรับพระองค์อัลลลอฮ์ผู้ทรงจำเริญและสูงส่งนั้น มีพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ตามที่มีระบุใน คำกัรและศาสนทูตของพระองค์ คืออลลัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เล่าแก่ประชาตของท่าน ผู้ใดที่จำนนต่อหลักฐานแล้วว่า แท้จริงอัล-กูรออันถูกประทานลงมาด้วย กับเขา และคำกล่าว (หะดีษ) ของท่านนะบี ศอลลัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่เขาเชื่อว่าถูกต้อง จากการรายงานของผู้ที่ทรงธรรมแล้ว ไม่อนุญาตให้เขา (เชื่อและปฏิบัติ) ขัดแย้งกับสิ่งดังกล่าว และหากเขาขัดแย้งกับสิ่งดังกล่าว หลังจากที่จำนนต่อหลักฐานแล้วไซ้ เขาจะเป็นผู้ปฏิเสธต่ออัลลลอฮ์ ผู้ทรงมีเกียรติและสูงส่ง แต่หากว่าเขาขัดแย้ง

กับสิ่งดังกล่าวก่อนที่จะจำนนต่อหลักฐาน เขาจะได้รับการ
อนุโลมให้เนื่องจากความเขลา เพราะความรู้ดังกล่าวไม่
สามารถเข้าใจด้วยสติปัญญา การตีความ จินตนาการ
และอื่น ๆ สิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงมีเกียรติและสูงส่งบอก
คือพระองค์เป็นผู้ที่ได้ยิน พระองค์มีสองพระหัตถ์ ด้วย
คำรับของพระองค์ที่ว่า: ((ทว่า พระหัตถ์ทั้งสองของอัลลอ
ฮ์นั้นทรงแผ่กว้างเสมอ)) (สูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ อายะฮ์ ที่ 64)
และพระองค์ทรงมีพระหัตถ์ขวา ด้วยคำรับที่ว่า : ((และชั้น
ฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนพับด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์))
(สูเราะฮ์ อัล-ฮุมม์ อายะฮ์ที่ 67) และพระองค์ทรงมีพระพักตร์
ด้วยคำรับที่ว่า ((ทุก ๆ สิ่งจะพินาศยกเว้นพระพักตร์ของ
พระองค์)) (สูเราะฮ์ อัล-เกาะศ่อศ อายะฮ์ที่ 88) และคำรับ
ที่ว่า: ((และพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรง
ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปรานเท่านั้นที่จะยังคงเหลืออยู่)) (สู
เราะฮ์ อัล-เราะฮูมาน อายะฮ์ที่ 27) และพระองค์นั้นทรงมี
พระบาท ด้วยคำกล่าวของท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม ที่ว่า: ((จนกระทั่งพระเจ้าผู้ทรงมีเกียรติและสูงส่ง
วางพระบาทของพระองค์ลงไปในมัน (นรก))) และคำ
กล่าวของท่านสำหรับผู้เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์ว่า

เขาจะพบกับพระองค์โดยที่พระองค์ทรงหัวเราะพวกเขา และพระองค์อัลลอฮฺจะทรงเสด็จลงสู่ชั้นฟ้าดูนยาในทุกคำ คินตามที่ระบุในหะดีษของท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และตาของพระองค์ไม่ได้บอดข้าง ดังคำกล่าว ของท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อครั้งที่มีการกล่าวถึงดัจญาล ว่า: ((แท้จริงดัจญาลตาจะบอดข้าง และพระเจ้าของพวกเขาเจ้าไม่เป็นเช่นนั้น)) และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้มองเห็นพระเจ้าของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ ด้วยกับสองตาของพวกเขา ดังเช่นที่พวกเขาได้เห็น พระจันทร์ในคืนจันทร์เพ็ญ และพระองค์ทรงมีนิ้ว เช่นที่ระบุในคำกล่าวของท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า: ((ไม่มีหัวใจใดเว้นแต่จะอยู่ระหว่างสองนิ้ว จากนิ้วต่าง ๆ ของพระผู้ทรงเมตตาที่มีเกียดและสูงส่ง))

บรรดาความหมายของคุณลักษณะต่างๆที่พระองค์อัลลอฮฺได้พรรณนาถึงตัวพระองค์เอง และพรรณนาโดยท่านนะบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่สามารถรับรู้ความเป็นจริงของมันได้ด้วยสติปัญญาและการทำความรู้จัก ซึ่งผู้ใดก็ตามจะไม่กลายเป็นผู้ปฏิเสธอันเนื่องมาจากความเขลา ในประเด็นนี้เว้นแต่หลังจากตัวบทหลักฐานได้ถึงเขาแล้ว ถึงแม้ว่าสิ่งที่ระบุดังกล่าวเป็นเพียงเรื่องเล่าแทนการ

มองเห็นภาพด้วยกับฟังก็ตาม ผู้ฟังก็จำเป็นต้องน้อมรับ
ข้อเท็จจริงดังกล่าวและเป็นพยานต่อมัน เสมือนกับว่าเขา
ได้เห็นและได้ยินจากท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัมเอง เพียงแต่ เราจำเป็นต้องยืนยันบรรดา
คุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮุ พร้อมกับปฏิเสธการ
เปรียบเทียบ ดังที่อัลลอฮุได้ปฏิเสธมันจากตัวของ
พระองค์ พระองค์ดำรัสว่า : ((ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน
พระองค์)) (สุเราะฮุ อັซ-ซุรอ อายะฮุที่ 11)....

(อັซ-ชะฮะบีย์กล่าวในหนังสือ มีซาน อัลอิอูติดาล เล่ม3 หน้าที่
656 อิบนู อะบียะฮุลา ในหนังสือ ฎะวะอะกอต อัลหะนาบิละฮุ
เล่ม1 หน้าที่ 382 อิบนุลก็อยยิม ใน หนังสือ อัจญ์ติมาฮุ อัลญ
ยูซ อัล-อิสลามมียะฮุ หน้าที่ 165 และ อັซ-ชะฮะบีย์ ในหนังสือ
ลียัร อะฮฺลาม อันนุบะลาฮ์ เล่ม 10 หน้าที่ 79)

อะกีตะฮฺอิหม่ามอะหมัด บิน หัมบัล ในประเด็น พระนาม และคุณลักษณะของพระองค์อัลลอฮฺ ตะอาลา

۱. وجاء في كتاب المحنة لحنبل أن الإمام أحمد قال: لم يزل الله عز وجل متكلمًا والقرآن كلام الله عز وجل غير مخلوق وعلى كل جهة ولا يوصف الله بشيء أكثر مما وصف به نفسه عز وجل. (كتاب المحنة ص ٦٨)

1. มีระบุในหนังสือ อัล-มิหฺนะฮฺ ของ ท่านหัมบัล ว่าท่านอิหม่าม อะหมัด เราะหิมะฮฺอัลลอฮฺ กล่าวว่า : “พระองค์อัลลอฮฺผู้มีเกียรติและสูงส่งยังคงเป็นผู้ทรงดำรงส และอัล-กูรอ่านคือดำรงสของอัลลอฮฺมิใช่มีคฤก และอัลลอฮฺจะไม่ถูกพรรณนาถึงคุณลักษณะของพระองค์มากไปกว่าสิ่งที่พระองค์ได้พรรณนาไว้กับตัวพระองค์เองในทุก ๆ ด้าน และไม่อนุญาตให้พรรณนาถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺมากไปกว่าสิ่งที่พระองค์ได้พรรณนาถึงพระองค์เอง” (หนังสืออัลมิหฺนะฮฺ หน้าที่ 68)

۲. وأورد ابن أبي يعلى عن أبي بكر المروزي قال: سألت أحمد بن حنبل عن الأحاديث التي تردّها الجهمية في الصفات والرؤية والإسراء وقصة

العرش فصحتها وقال: تلقتها الأمة بالقبول وتمر الأخبار كما جاءت.
(طبقات الحنابلة ص ٦٥/١)

2. ท่านอิบну อะบี ยะอฺลลา รายงานจากท่านอะบีบักรฺ อัล-มัรวะซีญ์ กล่าวว่า : ฉันได้ถามท่านอิหม่ามอะหมัด บินหัมบัล เพราะหิมะฮ์อัลลอฮฺ ถึง หะดีษต่างๆ ที่พวกญะฮฺมิยะฮ์ได้ปฏิเสธและเปลี่ยนความหมายเป็นอื่นในประเด็นคุณลักษณะของอัลลอฮฺ การมองเห็นพระองค์ การอิสรอฮ์ และเรื่องราวเกี่ยวกับอะรัช ท่านอิหม่ามยอมรับว่าบรรดาหะดีษดังกล่าวเป็นหะดีษที่ถูกต้อง และกล่าวว่า : “อุมมะฮฺ (อฺลุมะมาฮ์) ต่างให้การยอมรับต่อบรรดาหะดีษดังกล่าวและศรัทธาต่อมันตามที่มันถูกระบุมา” (หนังสือ ฎะอะบะกอต อัลหะนาบิละฮฺ เล่ม 1 หน้าที่ 65)

٣. قال عبد الله بن أحمد في كتاب السنة: إن أحمد قال: من زعم أن الله لا يتكلم فهو كافر إلا أننا نروى هذه الأحاديث كما جاءت. (السنة ص ٧١ ط دار الكتب العلمية)

3. ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อะหมัด ได้กล่าวในหนังสือ อัล-สุนนะฮฺ ว่า “ท่านอิหม่ามอะหมัด กล่าวว่า: “ผู้ใดอ้างว่าพระองค์อัลลอฮฺไม่ทรงดำรัส เขาคือผู้ปฏิเสธ เพียงแต่เรารายงานบรรดาหะดีษดังกล่าวตามที่มันถูกระบุ

มา” (หนังสือ อัล-สุนนะฮฺ หน้าที่ 71 สำนักพิมพ์ ดาร อัล-กุดูป อัล-อิลมียะฮฺ)

๔. وأخرج اللالكائي عن حنبل أنه سأل الإمام أحمد عن الرؤية فقال: أحاديث صحاح تؤمن بها ونقر وكل ما روى عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بأسانيد جيدة تؤمن به ونقر. (شرح اعتقاد أهل السنة والجماعة ص 507/2)

4. ท่านอัล-ลาละกาอียฺรายงานจากท่านหัมบัล ว่าท่านได้ถามอิหม่ามอะหมัด เราะหิมะฮ์ฮัลลอฮฺ ถึงการมองเห็นพระองค์อัลลอฮฺ ท่านอิหม่ามได้ตอบว่า: “บรรดาหะดีษศอหฺ์ที่เราศรัทธาและยอมรับมัน และทุก ๆ สิ่งที่ถูกรายงานมาจากท่านนะบี คีอิลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ด้วยสายรายงานที่ดีนั้น เราศรัทธาและยอมรับมัน”. (หนังสือ ซัรหฺ์อิอฺติกอด อะลิสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ เล่ม 2 หน้าที่ 507)

๕. وأورد ابن الجوزي في المناقب وفيه: صفوا الله بما وصف به نفسه وانفوا عن الله ما نفاه عن نفسه ... (مناقب الإمام أحمد ص 221)

5. ท่านอิบнулญะอฺซีรระบุในหนังสือ อัล-มะนากีบ ว่า: “พวกท่านจงพรรณนาถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺด้วยกัน

สิ่งที่พระองค์ใช้พรรณนาตัวพระองค์เอง และจงปฏิเสธคุณลักษณะต่างๆจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธจากตัวพระองค์เอง” (หนังสือ มะนากิบ อัล-อิหม่าม อะหมัด หน้าที่ 221)

6. جاء في كتاب الرد على الجهمية للإمام أحمد قوله: وزعم جهم بن صفوان أن من وصف الله بشيء مما وصف به نفسه في كتابه أو حدث عن رسوله كان كافرًا وكان من المشبهة. (الرد على الجهمية ص 114)

6. มีระบุในหนังสือ อัล-ร็อด อะลา อัล-ญะฮีมียะฮฺ ของ อิหม่าม อะหมัด เราะหิมะฮ์อัลลอฮฺ ความว่า: “และ ญะฮีม บิน ศอฟวาน ได้อ้างว่า: ผู้ใดพรรณนาถึงคุณลักษณะของอัลลอฮฺด้วยคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งที่พระองค์ได้พรรณนาไว้ในอัล-กุรอ่านเกี่ยวกับตัวพระองค์ หรือคุณลักษณะที่ได้เล่าจากท่านเราะสูล เขาจะกลายเป็นผู้ปฏิเสธ และเป็นพวกมุซับบิฮะฮฺ (ผู้เปรียบเทียบกับพระเจ้ากับสิ่งถูกสร้าง)” (หนังสือ อัล-ร็อด อะลา อัล-ญะฮีมียะฮฺ หน้าที่

104)

۷. وأورد ابن يعلى عن أحمد أنه قال: من زعم أن الله لا يرى في الآخرة فهو

كافر مكذب بالقرآن. (طبقات الحنابلة ص ۱/۵۹، ۱۴۵)

7. ท่านอิบนู อะบียะฮุลา ได้รายงานจากท่านอิหม่ามอะหฺมัด เราะหิมะฮัลลอฮฺ ท่านกล่าวว่า: “ผู้ใดที่อ้างว่า จะไม่สามารถมองเห็นพระองค์อัลลอฮฺในวันอาคิเราะฮฺ เขาเป็นผู้ปฏิเสธ และปฏิเสธ (ไม่ศรัทธา) ต่อกุรอาน” (หนังสือ ฏูฎะอะกะอิต อัล-หะนาบิละฮฺ เล่ม1 หน้าที่ 59,145)

۸. وأورد ابن أبي يعلى عن عبد الله بن أحمد قال: سألت أبي عن قوم

يقولون: لما كلم الله موسى لم يتكلم بصوت فقال أبي: تكلم الله بصوت

وهذه الأحاديث نروها كما جاءت. (طبقات الحنابلة ص ۱۸۵/۵)

8. ท่านอิบนูอะบียะฮุลา ได้รายงานจากท่านอับดุลลอฮฺ บินอะหฺมัด ท่านกล่าวว่า: “ฉันได้ถามท่านพ่อ (อิหม่ามอะหฺมัด) ถึงกลุ่มคนที่กล่าวว่า “ขณะที่พระองค์อัลลอฮฺทรงดำรัสกับมูซา อะลัยฮิสลาม พระองค์มิได้ทรงดำรัสด้วยเสียง” ท่านตอบว่า: “พระองค์อัลลอฮฺนั้นทรงดำรัสด้วยเสียง และบรรดาหะดีษเหล่านี้เรารายงานมัน ตามที่มีระบุมา”” (หนังสือ ฏูฎะอะกะอิต อัล-หะนาบิละฮฺ เล่ม1 หน้าที่185)

๙. وأخرج اللالكائي عن عبدوس بن مالك العطار قال: سمعت أبا عبد الله أحمد بن حنبل يقول: ... والقرآن كلام الله وليس بمخلوق ولا تضعف أن تقول ليس بمخلوق فإن كلام الله منه وليس منه شيء مخلوق. (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ص 1/107)

9. ท่านอัล-ลาละกาอียฺได้รายงานจากท่าน อับดูส บิน มา ลิก อัล-อะฆ์ฎอ์ ท่านกล่าวว่า: “ฉันได้ยินท่าน อะบาอับดิล ลาส อะหมัด บินหัมบัล กล่าวว่า : “อัล-กูรอ่านคือ คำรัส ของอัลลอฮฺ มิใช่มีคฤก และท่านอย่าได้อ่อนแอที่จะกล่าว ว่า: “มันไม่ใช่มีคฤกเพราะคำรัสของอัลลอฮฺมาจาก พระองค์และสิ่งที่มาจากพระองค์ไม่ใช่มีคฤก”” (หนังสือ ชัรหฺอฺศูล อิดุติกอต อะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัล-ญะมาอะฮฺ เล่ม 1 หน้าที 157)

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه
ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين